

*So. name
S. H. p. f. f. a*

Från
Oscar II:s Bibliotek.
Gåva
December 1887.

[Sång, röst, piano (Oskar II)]

FYRA SÅNGER
vid
PIANO

H. K. H. HERTIGEN AF ÖSTERGÖTHLAND
underdånigast tillägnade
af
MATHILDE GYLLENHAAL.

STOCKHOLM,

Tryckt hos J. E. Meyer.

[184-2]

Främlingens syn.

Ord af Runeberg.

Maestoso. **Alt eller Baryton.** 3 3

Sång

Hvem är på latset som jag för förbi I kvällens mörker nyss? Hvem bor der.

Piano

Agitato.

i^o Så graflikt hemskt det stannat i mitt minne: det höjde sig så stolt bland regidens

Agitato.

ritard. **à tempo.**

hus - - - - , men det var mörkt och tomt och dött der in-ne, Blott ur ett

rum, ett endalyste lys.

2 v.

Jag stadnade en stund och såg det var
 Palatsets stora sal som lyfte klar;
 Den låg som öppen för mitt skärpta öga.
 Jag sökte människor i salen, men
 Min väntan såg sig fylld så ganska föga,
 Blott två gestalter rörde sig i den.

5 v.

Nåj främling, ingen vålnad, ingen strid/
 Du skådat — allt var verklighet och frid.
 Dock om i morgon du vid samma timma
 Vill följa vägen som till Slottet bär,
 Skall du, som nyss, se ljus i salen glimma/
 Och se den gamla qvinnan åter der.

3 v.

En svartklädd qvinna, hög fast böjd af år,
 Med rika lockar af ett silfverhår,
 Som föll på skuldran ned, var ett af dessa;
 En svartklädd man, den andra af de två;
 Höll lugnit en kandelaber, och hans hjersa/
 Än buren upprätt, sken som snö också.

6 v.

De båda bilderna du kunde se,
 Två ädle bröder Ramsay voro de,
 I denna boning vuxne med hvarandra.
 Den ena stupade på Iemos strand,
 Helt kort derpå vid Liappo föll den andra,
 Och båda för ett älskadt fosterland.

4 v.

Mitt öga följde dem. Det fanns en bild,
 En tafla fast på salens vägg, och skild/
 Från dem, på ringa afstånd fanns en annan.
 När qvinnan nådde dessa, på sin rund
 Då höjde fridsamt hon den sänkta pannan/
 Och såg mot dem liksom i bön en stund.

7 v.

Om dem vet sägner tälja många drag,
 Och Finlands skalder sjunga än i dag
 Hur gladt sitt unga hjerteblood det blödde.
 De fingo segra i sin ålders vår,
 En yguett, den andra nitton år.
 De fingo falla för det land dem födde.

8 v.

Men qvinnan ädle främling som du såg
 Med dystor undran, när i stilla tåg
 Hon långsamt skred från broder och till broder,
 Hon lever nu af sina minnens skatt.
 Det var de båda tappres gamla moder,
 Hon tillbad bilder ej — hon tog godnatt.

"Italia"

Allegro Marziale Wexelsång och Duett för Tenor och Bas.

Ord af Böttiger.

Sång.

Piano.

f

Bas.

*Hon sofer
Än blommor*

*nät. ter, sof. ver dar, I - ta - lia så - derns stolta mö som huf. vudgård hon bådlat
konst, än odlas vett i Ar - nos dal på Tiberns strand och har väl So - lens ö - ga*

*har
sett* *af Al - pers re - na, Al - pers re - na snö. Med ljessan
ett me - ra herrligt, me - ra herr - ligt land! Så vakna*

stöld mot deras topp med kind ån/ blossande/ och kall hönsträcker ut sin smärta kropp till. Ännas
sköna stol ta mö bli' å- ter hvad du ej förblef, det är för tidigt ån att dö, stå upp på

Adagio Lento.

Tenor.

fo ta- pall/
nytt och lef!

Af ål- - der bår hon/
Det går en/ such/ ur

in- ga spår g' å- rens last/ är hen- ne tung, hon/
berg och sten ur blom- mans gäl/ en/ such det går, och/

ritard.

a tempo.

lef- vat har sex- tu- - sen år och/ är dock li- - ka
gren sig lu- - tar om/ mot gren/ när nåk- - ter- ga- - len

ung,
slår.

Jur mången ru--na/ ti--den skar; den/ har ej hen- nes
Allt/ skapadt tycks för- små- ta då ut- i en sa--lig

ritard.

panna frätt; till smink hon/ mor. gon. rodnar/ har och soln/ till bröst. bu.
midnattsskys, med stjer- nor him- len ser derpå/ och sit- - - - - ter sjelf och

Allegro marziale.

hett.
lyss.

f

Bas.

Hon drömmer om hvar förtids bragd, hvar fest i
 Hon lef- ver snart den dag skall gry då hon ej

rycktets hel- ge- dom, då vinning blef till vin- ning lagd. Och världen
 är trätin- na mer, då våldets hot då vap- nens gry ej hen- ne

het- te, ver- den hette Rom.
 baf- van, hen- ne bafvan ger;

Bäfrin Bar- ba- ren all ting tags, och han all
 då hon skall sit- ta på sin thron, mot si- na

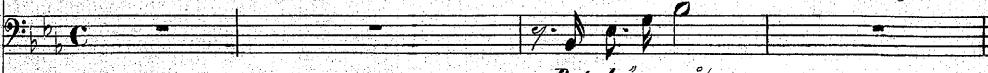
lef- va knapp fick rum, men segrarn hölj af lager dragstill Ca- pi- to- li- um!
 hvi- ta/ Al- per stödd, och samlekings sig en Nation med kraft ej än förblödd.

W.S. Dun.

Duet.

Allegro.

Tenor *Och Alp från Alp det hö--res på ett skakan--de ett
Än finns ett Rom på jor--dens ring, som råknar slägt med*

Bas *Det höres på
På jordens ring*

Piano

*vred--gadt ljud, Och Me--del haf vet darrar då ut-- i sin
kri--gets Gud: dess ör--nar kunna fly-ga kring än--nu med*

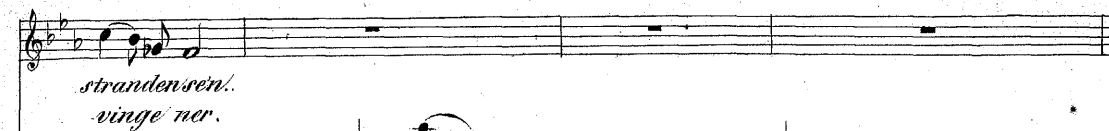
*ett vredgadt ljud, Och Me--del haf vet darrar då ut-- i sin
med krigets Gud: dess ör--nar kun-na fly-ga kring än--nu med*

*blå--a skrud. Och Gol-fen hvi--skar till sin strand, till si-na klyf--tor
se--ger bud. Förrn storm som nu kring verl--den far till ro har lagdt sin*

*blå--a skrud.
se--ger bud.*

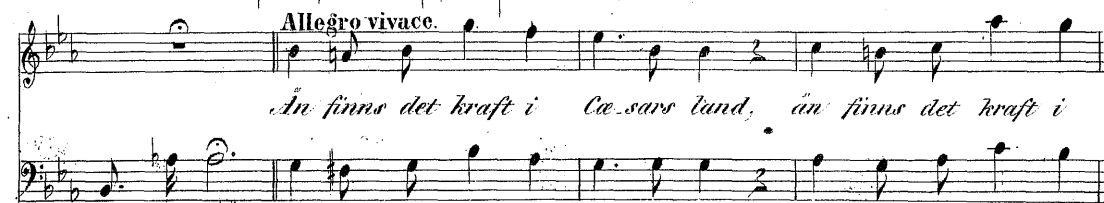

*Och Göl-fen hvi-skar till sin strand, till si-na klyf-tor
Förrn storm som nu kring verl-den fur, till ro har lagt sin*

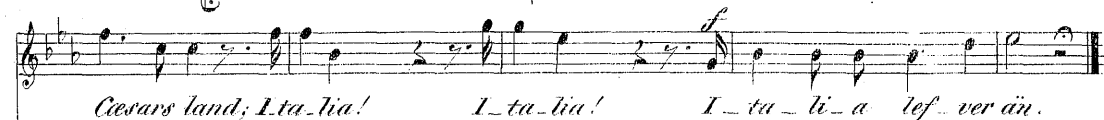

Allegro vivace.

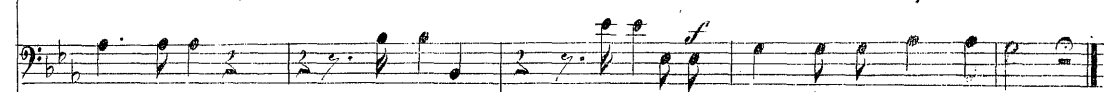

Än finns det kraft i Cæ-sars land, än finns det kraft i

strandens en. vin-ge ner. Än finns det kraft i Cæ-sars land, än finns det kraft i

Cæsars land; I-ta-lia! I-ta-lia! I-ta-li-a lef-ver än.

Cæsars land; I-ta-lia! I-talia! I-ta-li-a lef-ver än.

Hästquällen.

Allegro risoluto.

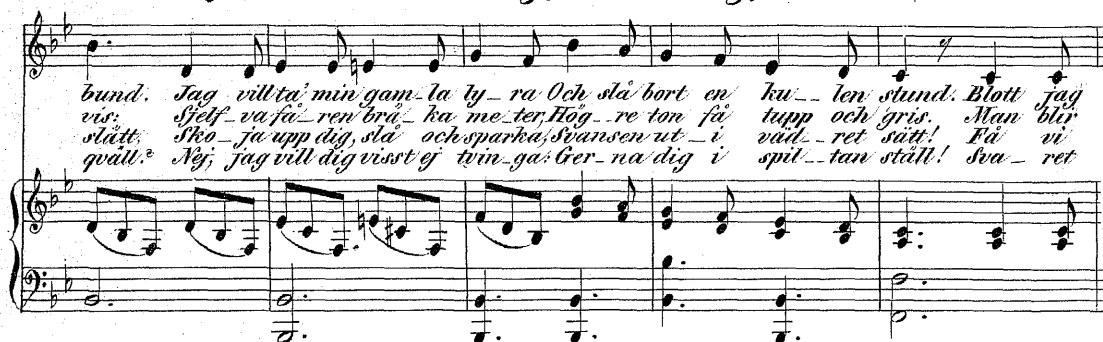
Sång.

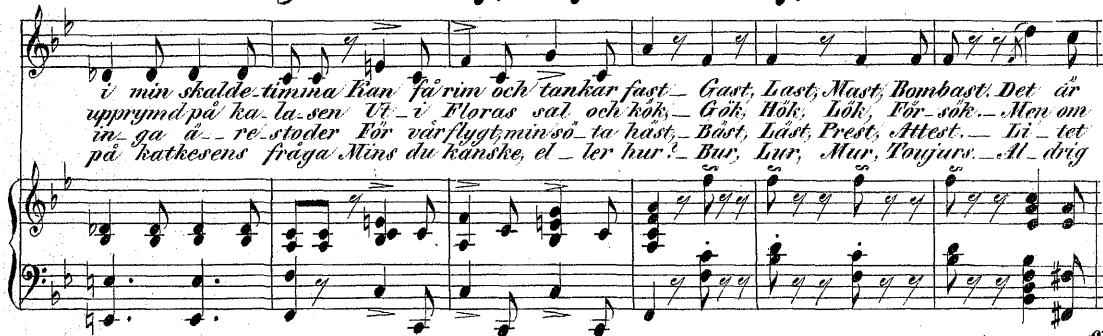
1. Storm/ och böl, jor, snö och y- ra, köld/ och mörker i/ för-
 2. Vä- ren skaptes för po- e- ter, Skald bli al- la på sitt
 3. Deck, gif akt! på vin- gar starka lyft dig of- ver dal och
 4. Ar det vä- der nu att springa Ha vi just så brott i

Piano

bund. Jag vill ta min gam- la ty- ra Och slå bort en ku- len stund. Blott jag
 vis. Sjelf- va fö- ren brå- ka me- ter, Hög- re ton få tupp och gris. Man blir
 slätt. Sko- ja upp dig, slå och sparka, Svansen ut- i vild- ret sätt! Få vi
 quäll. Nö, jag vill dig visst ej twin- ga Ger- na dig i spilt- tan ställ! Sva- ret

i min skalde- timma Kan ja- rim och tankar fast- Gast, Last, Mast, Bombast. Det är
 upprymd på ka- la- sen Ut- i Floras sal och kök- Gök, Hök, Lök, För- sök- Men om
 in- ga ä- re- stoder För värflygt, min so- ta häst- Bäst, Läst, Frest, Attest. Li- tet
 på katkesens fråga Mins du kanske, el- ler hur!- Bur, Lur, Mur, Tongur. Al- drig

risoluto.

konsten just att rimma, Att få rim/ i häst.
 hösten gar, Pe- ga- sen Som ett an- nat ok.
 penningsgräs till föder Blir vår la- ger- fest.
 of- ver dess för- måga Bör man plä- ga djur.

Wikinga-sången.

11.

Allegretto.

Ord af G.H.S.

Piano.

The piano introduction is written for a grand piano in 3/4 time, featuring a key signature of one flat (B-flat). It begins with a forte (ff) dynamic and includes a piano (p) section towards the end, marked 'Fine'.

1. Vid glänsande hafvet, vid jor- dens rand, Der de brusan- de stormarne bo,
2. På vaggande skeppet jag ko- nung är; Blif min drottning de tyusan- de mö,
3. O ändlig mintrohet som haf- vet blå, Som so- len min kärlek är rik;
4. Och jungfrun hon räckte sin hvi- ta hand, Till sin make, Sjö- rofvarn hon tog;

The piano accompaniment for the first four lines of the song, featuring a melody in the right hand and a harmonic accompaniment in the left hand.

Kom flicka och gif mig din snöhi- ta hand, Och svär mig din kärlek och tro.
Bland glö- dande ö- ar, bland snö- i- ga skär, För dig vill jag kämpa och dö.
I stjernornas le- dan- deskimmer vi gå. Wärbrudsångar bøljas musik!
Och skeppet slög af frän den vinkande strand, Och hafvet ur böljor- na tog.

The piano accompaniment for the fifth line of the song, continuing the melody and accompaniment from the previous section.

Solto voce.

Och svär mig din kärlek och tro.
För dig vill jag kämpa och dö.
Wärbrudsångar bøljas musik.
Och hafvet ur böljor- na tog.

The piano accompaniment for the sixth line of the song, concluding the piece with a final chord.